

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex Vojarna sv. Križ
Dračevac

Pr-1096/19

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu, postupajući po sucu ovog suda Snježani Cvitanović u pravnoj stvari tužiteljice Lucije Paštrović iz Splita, Mihanovićeve 43b, OIB: 97848079637, protiv tuženika JUGOBANKA d.d. u stečaju, Beograd, Kralja Petra 19-21 (Republika Srbija) zastupana po Odvjetničkom društvu Dragičević i partneri d.o.o., radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 03. rujna 2020.g., u nazočnosti zamjenice pun. tuženika Ivane Ilić Radnić, odv. u Splitu, te po objavi dana 07. prosinca 2020.g.

presudio je

Utvrđuje se postojanje novčane tražbine tužiteljice Lucije Paštrović OIB: 97848079637 prema tuženiku po osnovu neisplaćene plaće u iznosu od 29.831,15 kn kao tražbine prvog višeg isplatnog reda.”,

dok se odbija tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

“1. Utvrđuje se postojanje novčane tražbine tužiteljice Lucije Paštrović OIB: 97848079637 prema tuženiku po osnovu neisplaćene plaće u iznosu od 48.215,80 kn kao tražbine prvog višeg isplatnog reda.”,

Obrazloženje

U ovoj pravnoj stvari, Općinski sud u Splitu pod ovim poslovnim brojem donio je međupresudu br. Pr-1199/2015 od 11. rujna 2017.g. kojom je utvrdio postojanje novčanih potraživanja tužiteljice Lucije Paštrović koja je potvrđena Presudom Županijskog suda u Splitu br. Gž R 865/2017-3 od 02. studenog 2017.

Tijekom postupka, punomoćnica tužiteljice sada već odvjetnica u mirovini Radojka Petrović Ivanišević nije uspjela stupiti u kontakt sa istom kao što to nije uspio niti preuzimatelj njezina odvjetničkog ureda temeljem rješenja HOK br. 9349/18 Vibor Čulić odvjetnik u Splitu, temeljem čl. 80. Statuta Hrvatske odvjetničke komore u svezi sa čl. 95a st. 3. Zakona o parničnom postupku, u roku od 6 mjeseci od preuzimanja ureda, a niti mu je tužiteljica dala punomoć za zastupanje u ovoj pravnoj stvari, kao što dopis suda od 05. lipnja 2019. nije zaprimila na adresu iz tužbe, Split, Mihanovićeve 43b.(list 629) to je ovaj sud odlučio razdvojiti tužiteljičin postupak raspravnim rješenjem od 28. studenog 2019. pod ovisudnim brojem od predmeta broj Pr 1199/15 u kojem je nastavio raspravljati o tužbenim traženjima tužitelja Karmen Škrobice, Milade Rast i Ranka Posinkovića, dok se u odnosu na

tužiteljicu Ivu Kristić postupak prekinuo jer je ista u međuvremenu umrla. Sve pozive za raspravu i rješenja sud je tužiteljici dostavljao putem e oglasne ploče suda.

Dakle, kako je osnovanost potraživanja tužiteljice utvrđena to je u nastavku postupka valjalo izračunati tj utvrditi visinu potraživanja tužiteljice uzimajući u obzir nespornu činjenicu da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak kao i sekundarni stečajni postupak.

Naime, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj 14. St-35/09 od 24.5.2013., otvoren je u Republici Hrvatskoj poseban sekundarni stečajni postupak nad imovinom tuženika Jugobanke d.d. u stečaju Beograd, na imovini koja se nalazi u Republici Hrvatskoj. Doneseno rješenje Trgovačkog suda u Splitu je pravomoćno jer je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. Pž-5366/13-4 od 12.11.2013.

Na ispitnom ročištu održanom pred Trgovačkim sudom u Splitu dana 20.5.2014. stečajna upraviteljica tog posebnog stečajnog postupka, imenovana Dunja Krstulović, u cijelosti je priznala prijavljene tražbine tužitelja. Međutim, na istom ispitnom ročištu, stečajna upraviteljica glavnog stečajnog dužnika koja je imenovana u glavnom stečajnom postupku koji se vodi nad Jugobankom d.d. u stečaju u Beogradu, Rada Divac, osporila je prijavljene tražbine tužitelja i to, svih isplatnih redova pa tako i prijavljenih tražbina tužiteljice iz ovog postupka. Stoga je Trgovački sud u Splitu donio rješenje br. 14.St-35/09 od 14.10.2015. kojim se tužiteljica kao stečajni vjerovnici prvog višeg isplatnog reda, a obzirom da su im tražbine osporene, upućeni u parnicu radi utvrđenja prijavljenih osporenih tražbina.

Pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka prema odredbi članka 88. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. od 44/96. do 133/12., dalje: SZ, u vezi s čl. 441. Stečajnog zakona "Narodne novine" br. 71/15., dalje SZ/15) u ovoj pravnoj stvari nastupile su nakon pokretanja ovog postupka. Tužitelji kao raniji radnici tuženika, tražbinu po osnovu naknade neisplaćenih plaća potražuju na temelju čl. 70. i 71. SZ-a, te članka 278. Zakona o kreditnim institucijama („Narodne novine“ br. 117/08. do 54/13., dalje: ZKI/2008.-/2013.), a koju naknadu su prijavili u stečajnom postupku kao stečajni vjerovnici i koje tražbine su tražbine prvog višeg isplatnog reda. Obzirom da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, to tužitelji nemaju pravo postaviti kondemnatorni tužbeni zakon na isplatu već deklaratorni tužbeni zahtjev tj. imaju pravo tražiti utvrđenje postojanja tražbina koje su prijavili, a koje su im osporene.

Slijedom prednjeg tužiteljica je podneskom od 23.listopada 2015. postavila tužbeni zahtjev na način da tužiteljica predlaže sudu utvrditi postojanje novčane tražbine prema tuženiku po osnovu neisplaćenih plaća u iznosu od 78,046,94kn.

Sukladno i poradi prigovora tuženika o protivljenju preinaci tužbenog zahtjeva , tužitelji su doista podneskom od 23.10.2015. preinačili tužbeni zahtjev jer je promijenjena istovjetnost zahtjeva (čl. 191. st.1. ZPP). Međutim, toj preinaci tuženik se ne može protiviti jer je ona nastupila kao posljedica okolnosti koje su nastale nakon tužbe (čl. 191. st. 2. ZPP). Naime, stečajni postupak nad tuženikom otvoren je za vrijeme trajanja ovog parničnog postupka, pa kako su tražbine tužitelja osporene u stečajnom postupku, tužitelji su predložili nastavak ove parnice radi utvrđivanja osporene tražbine, sve pozivom na čl. 177. st. 3. SZ-a, u svezi s čl. 178. st. 1. 4. i 6. SZ-a. Što se tiče visine tužbenog zahtjeva, sud smatra da u tom dijelu tužba nije preinačena već se radi o uređenju, s obzirom su tužitelji uz glavnice obračunali zateznu kamatu tekuću od dospjeća svakog pojedinog dijela iznosa pa do dana otvaranja stečajnog postupka.

Tuženik koji se usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu te je istakao prigovor promašene pasivne legitimacije, protivio se osnovu i visini potraživanja te istakao prigovor zastare potraživanja. Tuženik u odnosu na visinu tužbenog zahtjeva koju su tužiteljica postavila, ističe kako je potpuno nejasno kako su tužitelji došli do iznosa koji su utuženi, iznosi nisu potkrijepljeni nikakvom relevantnom dokaznom dokumentacijom, pa se stoga ukazuju potpuno proizvoljno navedenima. Naime, kako je tuženiku poznato, u ovom postupku

tužiteljica nije nikada dokazala u kojem je iznosu doista primala plaću za pojedina radna mjesta, što se ne može nikako dokazivati dokumentacijom neke druge banke za radna mjesta te druge banke, već isključivo dokumentacijom banke u kojoj tužiteljica radila i za radno mjesto na kojem je tužitelji doista radila, te za taj rad i dobivala plaću u nekom točno određenom iznosu. Tuženik osim navedenog osporava i nadalje pravnu osnovu i visinu tužbenog zahtjeva i iz razloga što tužiteljica nije dokazala da li je u utuženom periodu doista bila nezaposlena, jer ukoliko je radila i primala plaću od drugog poslodavca, tužiteljica nema pravo na naknadu plaće. Ujedno se ukazuje i na okolnost da je visina prvotno postavljenog tužbenog zahtjeva daleko niža, pa se opreza radi ističe i protivljenje preinaci tužbe u vidu povećanja tužbenog zahtjeva.

U postupku sud je izveo dokaze pregledom presude Općinskog suda u Splitu br. IVP-348/92 od 6. listopada 1992., presude Okružnog suda Split br. GŽ-3767/92 od 28. svibnja 1993., rješenja Općinskog suda u Splitu br. I-1030/93 od 25. listopada 1994., Županijskog suda u Splitu br. GŽ-2977/94 od 23. studenog 1994., rješenja Općinskog suda u Splitu br. I-2/94 od 10. veljače 1999., uredbe o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju RH od 4. prosinca 1992., odluke o određivanju banaka sa sjedištem u RH koje će obavljati poslove likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju RH od 30. prosinca 1992., zakon o načinu likvidacije poslovanja glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju RH od 18. studenog 1993., dopis NBH Zagrebačkoj banci Pomorska banka od 20. travnja 1994., rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. IV-St-37/05 od 2. ožujka 2006., Rješenje VTSRH br. XII-Pž-2312/06-3 od 24. listopada 2006., rješenje Općinskog suda u Splitu br. Pr-261/11 od 12. rujna 2011. te rješenje Županijskog suda u Splitu br. GŽ-474/03 od 28. ožujka 2003., dopis Zagrebačke banke od 14. ožujka 2012. o visini bruto plaće za tužitelje, uvjerenje Trgovinskog suda u Beogradu br. XI-FFi.SI.Br.6294/04 od 1. rujna 2004., izvadak iz registarskog uložka Registariskog suda 1-4502-00-16, oznake broj upisnika suda Fi-871/90, rješenje Okružnog privrednog suda u Beogradu od 22. veljače 1990., te izvadak iz registarskog uložka 1-4502-99-16 iz Registariskog suda Trgovinskog suda u Beogradu, dopis Jugobanke d.d. Beograd, Glavna filijala Split, u likvidaciji poslovanja zastupana po Zagrebačkoj banci d.d. Zagreb od 18. rujna 2007. Trgovačkom sudu u Splitu, dopis Trgovačkog suda u Splitu od 1. lipnja 2012. br. 14.St-35/09, rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-37/05 od 18. veljače 2008., rješenje VTS RH br. Pž-1556/08-4 od 29. travnja 2009., rješenje VSRH br. Revt-150/09-3 od 24. ožujka 2010., dopis Trgovačkog suda u Splitu od 30. svibnja 2012. pod brojem uložka I-6102-16 OPS Split, oznaka i broj rješenja Fi-7519/90 OPS Split, rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. 14.St-35/09 od 14. rujna 2012., rješenje VTS RH br. 57.Pž-6866/12 -7 od 23. siječnja 2013., rješenje trgovačkog suda u Splitu 14.St-35/09 od 24. svibnja 2013., rješenje VTS RH br. Pž-5366/13-4 od 12. studenog 2013.g., zapisnik Trgovačkog suda u Splitu sa prvog ispitnog i izvještajnog ročišta vjerovnika br. 14.St-35/09 od 20. svibnja 2014., rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. 14.St-35/09 od 14. listopada 2015.g., prijave tražbina tužitelja od 1. do 5., zapisnik RH Ministarstva rada socijalne skrbi i obitelji, Inspekcija rada od 14. svibnja 1992., dopis NBH Zagreb Ministarstvu financija RH Zagreb od 14. travnja 1992. i od 22. listopada 1992., potvrda Hrvatskog zavoda za zapošljavanje na ime tužitelja, potvrda HZZO-a na ime tužitelja, pregled presude Trgovačkog suda u Splitu br. XIIP-758/15 od 9. prosinca 2016., dopis stečajne upraviteljice imovine predloženika u RH Jugobanka d.d. u stečaju Beograd registar Trgovačkog suda u Splitu od 22. prosinca 2015. te Ministarstvu financija RH, Porezne uprave Split od 22. prosinca 2015.g., pregled spisa Općinskog suda u Splitu br. IVP-500/93, kopija radnih knjižica potvrde HZZ-a od 28.9.2016., potvrde HZMO-a od 30.9.2016. i od 6.10.2016., dopisa Zagrebačke banke d.d. dostavljenog sudu od 21.11.11., 17.1.12., izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem spisu priložene ostale dokazne dokumentacije.

Tužbeni zahtjev je tužiteljice je djelomično osnovan.

Među strankama nije sporno:

- da je rješenjem Trgovinskog suda u Beogradu br. St-22/02 od 3. siječnja 2002. otvoren stečajni postupak nad Jugobankom a.d. Beograd,
- da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu br. R1-246/10 od 3. studenog 2010. priznato rješenje Trgovinskog suda u Beogradu gore navedeno a kojim je otvoren stečajni postupak, u predmetu priznanja strane sudske odluke,
- da je glavna filijala Split – dio Jugobanke d.d. Beograd upisana u sudski registar Trgovačkog suda na način da je u registru navedenog suda u ulošku br. I-6102-16 OPS Split pod brojem rješenja Fi-7591/90 OPS Split, uloženi izvadak iz registra Trgovačkog suda u Beogradu a koji su prispjeli na Okružni privredni sud i zaprimljeni dana 9. ožujka 1990., koji takav upis i nadalje postoji u registru Trgovačkog suda u Splitu,
- da je Općinski sud u Splitu pod br. IVP-348/92 od 9. listopada 1992. u tom predmetu priznao Jugobanci d.d. Beograd, Glavnoj filijali Split svojstvo stranke u tom postupku, te u odnosu na tog tuženika u odnosu na tužitelje poništio program rješavanja viška radnika od 29. travnja 1992.g. te je označeni tuženik Jugobanka d.d. Beograd, Glavna filijala Split, bila dužna vratiti tužitelje na rad,
- da je gore navedena presuda potvrđena presudom Okružnog suda u Splitu br. GŽ-3767/92 od 28. svibnja 1993.g., dakle, da je navedena presuda pravomoćna i ovršna,
- da je tužiteljica iz ove pravne stvari tražila izvršenje gore navedene pravomoćne presude Općinskog suda u Splitu br. IVP-348/92 a koje izvršenje nije provedeno kako to proizlazi iz rješenja Općinskog suda u Splitu br. I-1030/93 od 25. listopada 1994. i rješenja Županijskog suda u Splitu br. GŽ-2977/94 od 23. studenog 1994.,
- da je uredbom, odlukom i zakonom određen način likvidacije glavnih filijala Jugobanke d.d. Beograd koje su poslovale na teritoriju RH a da je za glavnu filijalu Split Jugobanka d.d. Beograd za poslove likvidacije poslovanja određena Zagrebačka banka – Pomorska banka d.d. Split, odnosno kasniji pravni slijednik Zagrebačka banka d.d. Zagreb,
- da je po prijedlogu tužiteljice kod Trgovačkog suda u Splitu br. XIV St-35/09 doneseno rješenje o odbijanju prijedloga za otvaranje stečajnoj postupka nad Jugobankom d.d. Beograd, a koje rješenje je ukinuto rješenjem VTS u Zagrebu br. PŽ-1556/08-4 od 29. travnja 2009. time da je rješenje VS RH br. Revt-150/09 od 24. ožujka 2010.g. izjavljena revizija podnositelja prijedloga a tužitelja iz ovog predmeta ista odbijena odnosno, odbačena,
- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. 14 St-35/09 od 14. rujna 2012. otvoren stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Splitu a nad Jugobankom d.d. Beograd, koje je rješenjem VTS RH br. 57.PŽ-6866/12-7 od 23. siječnja 2013.g. ukinuto,
- da je Trgovački sud u Splitu rješenjem br. 14.St-35/09 od 24. svibnja 2013. otvorio stečajni postupak nad imovinom stečajnog dužnika Jugobanka a.d. Beograd, koje rješenje je potvrđeno rješenjem VTSRH br. PŽ-5366/13-4 od 12. studenog 2013.,
- da je tužiteljica podnijela prijave svojih potraživanja kako je to razvidno u iste,
- da su rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. 14.St-35/09 od 14. listopada 2015. prijave potraživanja tužitelja od strane stečajne upraviteljice nad imovinom Jugobanke a.d. Beograd u stečaju bile priznate dok su iste osporene od stečajne upraviteljice iz glavnog stečajnog postupka nad Jugobankom a.d. Beograd u stečaju, te da su tužitelji upućeni pokrenuti parnicu u ostavljenom im roku,
- da je tužiteljica podneskom od 23. listopada 2015. po uputi iz gore navedenog rješenja Trgovačkog suda u Splitu dostavila podnesak kojim u ovoj pravnoj stvari predlaže nastavak prekinutog postupka a koji je bio prekinut radi otvorenog stečaja, te mijenja tužbeni zahtjev na način da traže utvrđenje postojanja tražbine odnosno, po tužbenom zahtjevu o kojem je sud

odlučio u izreci ove presude.

Što se tiče prigovora zastare, isti nije osnovan. Naime, „najstariji dio tražbine“ tužiteljice koji je zatražen tužbom od 16.2.1995. je zahtjev za isplatu naknade plaće za rujan 1992.

Članak 63. Zakona o radnim odnosima („Narodne novine“ br. 25/92., dalje ZR) propisuje, da radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo bez njegove krivnje, ako nije moguće da se radom u slobodne dane ili dane tjednog odmora u narednih trideset dana nadoknadi izgubljeno radno vrijeme. Članak 61. Istog zakona propisuje da se plaća isplaćuje dva puta mjesečno, a kolektivnim ugovorom, općim aktom ili ugovorom o zapošljavanju, može se utvrditi isplata i u kraćim vremenskim razmacima. Kako navedeni zakon nema odredbe kojima je propisan rok u kojem nastupa zastara, za primijeniti je Zakon o obveznim odnosima. Zakonom o preuzimanju Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91.) preuzet je Zakon o obveznim odnosima ("Službeni list SFRJ" br. 29/78., 39/85. i 57/89., dalje ZOO) kao republički zakon. Članak 25. ZOO-a propisuje da se odredbe tog zakona koje se odnose na ugovore, primjenjuju se na sve vrste ugovora, osim ako za ugovore u privredi nije izričito drukčije određeno. Članak 372. st. 1. ZOO-a propisuje da potraživanja povremenih davanja koja dospijevaju godišnje ili u kraćim određenim vremenskim razmacima (povremena potraživanja), pa bilo da se radi o sporednim povremenim potraživanjima, kao što je potraživanje kamata, bilo da se radi o takvim povremenim potraživanjima u kojima se iscrpljuje samo pravo, kao što je potraživanje uzdržavanja, zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakoga pojedinog davanja. Stavak 2. propisuje da isto vrijedi za anuitete kojima se u jednakim unaprijed određenim povremenim iznosima otplaćuju glavnica i kamate, ali ne vrijedi za otplate u obrocima i druga djelomična ispunjenja. Dakle, „najstariji dio tražbine“ tužitelja je dospio 30.9.1992., a tužbom od 16.2.1995. prekinut je tijekom zastare pa je tužba podnesena prije isteka zakonom propisanog roka i nije nastupila zastara potraživanja.

Nadalje, sud je izvršio uvid i pročitao rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. 14. St-35/2009 od 14.10.2015. iz kojeg proizlazi da je stečajni vjerovnik pod br. 54. Lucija Paštrović za osporenu tražbinu u iznosu od 78.046,94 kn, upućena da u roku od 8 dana, računajući od dana primitka tog rješenja, predloži nastavak parnice radi utvrđivanja osporenih tražbina, sve pozivom na čl. 177. st. 3. SZ, u svezi s čl. 178. st. 1. 4. i 6. SZ-a. Navedene tražbine su utvrđene kao tražbine prvog višeg isplatnog reda. Među strankama nije sporno, da je tužiteljica prema uputi Trgovačkog suda, predložila nastavak ovog parničnog postupka, podneskom od 23.10.2015., u zadanom roku. Sud je izvršio uvid i pročitao Prijave tražbina od 24. svibnja 2013. iz kojih proizlazi, da je tužiteljica postavila deklaratorni tužbeni zahtjev koji glasi na utvrđenje postojanja tražbine koje je prijavila i koje su osporene u stečajnom postupku (naknada plaće za razdoblje od 1.9.1992. do 4.12.1992. sa zateznom kamatom obračunatom od dospijeća pojedinih iznosa do 24.05.2013. kao dana otvaranja stečajnog postupka, u naprijed označenim iznosima iz ovog stavka).

Tužiteljica kao ranija radnica tuženika, tražbinu po osnovu naknade neisplaćenih plaća potražuju na temelju čl. 70. i 71. SZ-a, te članka 278. Zakona o kreditnim institucijama („Narodne novine“ br. 117/08. do 54/13., dalje: ZKI/2008.-/2013.), a koju naknadu je prijavila u stečajnom postupku kao stečajna vjerovnica i koja tražbina je tražbine prvog višeg isplatnog reda.

Dakle, da bi sud utvrdio visinu potraživanja tužiteljice valjalo je pribaviti od Hrvatskog zavoda za zapošljavanje regionalni ured Split podatak je li tužiteljica bila nezaposlena kroz sporno razdoblje tj analogno je li u istome razdoblju radila kod drugog poslodavca, kao i provesti dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem koje je sud povjerio Milenku Galiotu raspravnim zapisnikom od 06. veljače 2018.

Dopisom ovoga suda od 05.lipnja 2019. tužiteljica Lucija Paštrović je pozvana da se očituje o njezinom daljnjem pravnom interesu u ovom postupku a na način da dostavi punomoć za zastupanje novom punomoćniku bilo da izričito iskaže odustajanje od ovog postupka tj da povuče tužbu. Kako je tužiteljica zaprimila navedeni dopis ali se na isti nije očitovala kao što nije uplatila iznos troška vještačenja time da je sud uvidom u podatke JRO MUP RH od 07.svibnja 2020. utvrdio da tužiteljica ima prijavljena na adresu stanovanja u mjestu Drvenik Veli, Grabule 76, na koju adresu joj je sud poslao zapisnik sa ročišta od 28.studneog 2019. o razdvajanju postupka, podnesak tuženika i dopunu vještva od 25.09.2019 i 28.01.2020., podnesak tuženika 18.10.2019. uz poziv na ročište od 02.lipnja 2020. a što tužiteljica nije zaprimila time da stoji napomena dostavljača kako je ista obaviještena o pristigloj pošiljci ali je tužiteljica nije predigla.

Dakle, kako tužiteljica i njezina punomoćnica do odlaska u mirovinu kao ni preuzimatelj odvjetničkog ureda Vibor Čulić, odv. U Splitu a sukladno odredbi članka 145. st.5. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11,148/11 (pročišćeni tekst) - dalje ZPP i 25/13, 89/14, 70/19) u svezi sa st.6. i čl. 148. ZPP-a. nisu izvijestili sud o promjeni adrese iz tužbe, to su tužiteljici a posebno nakon višestrukog pokušaja dostave na adresu Drvenik Veli, Grabule 76, svi pozivi za ročišta bili su upućena putem oglasne ploče suda.

Iz Potvrde Područne službe HZMO-a od 19.listopada 2016. na strani 459 osnovnog spisa proizlazi da je tužiteljica kod tuženika radila od 04.studenog 1971 godine do 31.kolovoza 1992.g. a od 01.rujna 1992 do 15.lipnja 1993. je koristila produženo osiguranje, ali nije bila zaposlena kod niti jednog poslodavca. HZZO PS Split dostavio je Potvrdu od 17.03.2016. iz kojega proizlazi da se tužiteljica nije vodila u evidenciji nezaposlenih osoba. Slijedom navedenog za zaključiti je da tužiteljica kroz utuženo razdoblje nije radila kod drugog poslodavca.

Obzirom da je tužiteljica izvršila uplatu troškova vještačenja 07.12.2018. (str. 572 spisa) a u osnovnom spisu postoji dopunski nalaz i mišljenje vještaka Milenka Galiota od 15. rujna 2019.g. kojim je isti izračunao između ostalih i potraživanje tužiteljice za sporno razdoblje od 29.831,14 kn, te kako tužiteljica nije postavila svoje tužbeno traženje sukladno to je valjalo zaključiti kako tužiteljica na temelju stanja u spisu nije dokazala visinu svog potraživanja u cijelosti već samo do iznosa od 29.831,14 kn koji iznos joj je valjalo dosuditi a sa više zatraženim iznosom od kuna ovo traženje tužiteljice odbiti kao neosnovano.

U ovom postupku izveden je dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije i knjigovodstvo Milenku Galiotu.

Sudski vještak navodi da je na temelju obavijesti Zagrebačke banke d.d. o visini bruto plaće za pojedina radna mjesta u spornom razdoblju (list 285-286 spisa). Prilikom izrade nalaza i mišljenja, sudski vještak je imao na umu podatke iz podneska tužitelja (list 10/8 spisa), koji su još 14.5.1999. tužitelji dostavili za potrebe vještačenja u spis ovog suda br. IVP-216/95, a u kojem podnesku je navedeno na kojim su radnim mjestima radili tužitelji i sa kojom stručnom spremom. te istinitost tih podataka nije bila dovedena u pitanje. Pa tako proizlazi, da je tužiteljica radila na radnom mjestu propagandist (VŠS).

Sudski vještak je uvidom u obavijest Zagrebačke banke d.d. o visini plaće za pojedina radna mjesta u spornom razdoblju vještak je utvrdio visinu naknade plaće koju bi tužiteljica ostvarila u razdoblju od 1.9.1992. do 4.12.1992. (list 296A spisa). Tako je vještak dao mišljenje da bi tužiteljica radeći kod tuženika u razdoblju od 1.9.1992. do 4.12.1992. ostvarila naknadu plaće u bruto iznosu od 300,33 kn.

Punomoćnik tužiteljice je na ročištu od 14.03.2019. predložio da sudski vještak izradi dopunu vještačenja na način da utvrdi visinu zakonskih zateznih kamata za utvrđene razlike plaće tužitelja i to za razdoblje od dospjeća svake pojedine novčane tražbine tužitelja do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom.

Sud je prihvatio prijedlog punomoćnika tužitelja pa je sudski vještak, u skladu s nalogom suda, izradio dopunu vještačenja od 25. rujna 2019. u kojoj navodi, da je obračun zateznih kamata vršena za utuženo razdoblje od dospijeća svake pojedine novčane tražbine tužitelja do dana od stečajnog postupka nad tuženikom 24.5.2013. Sudski vještak je obračun zateznih kamata izvršio u skladu s važećim propisima kako je to navedeno na listu 3. dopune vještva (list 650 spisa) i prikazano u Tablicama od 1. do 5. (list 648-649 spisa). Naime, sudski vještak je izračunao zatezne kamate na način da je kao osnovicu za obračun zateznih kamata uzeo obračunatu glavnice i obračunate zatezne kamate do 31.ožujka 1994. a što je sve sukladno i stavu zauzetom u presudi Rev 35/11 od 18.svibnja 2011.

Sudski vještak Milenko Galiot je 25. rujna 2019. dao mišljenje (dopunsko) da svote zateznih kamata na neisplaćene naknade plaće tužiteljice za razdoblje od dospijeća svake pojedine novčane tražbine tužitelje od dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom iznosi 29.530,82 kn.

Punomoćnica tuženika u podnesku od 28.12.2017. uopćeno prigovara dopuni nalaza i mišljenja navodeći, da vještačenje ne dokazuje ono što tužitelji u ovom postupku tvrde. Tuženik ostaje kod svih navoda iznesenih u ovom postupku, osobito kod prigovora promašene pasivne legitimacije, te naslovljenom sudu i dalje predlaže da bez svakog daljnjeg odlaganja odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

Punomoćnik tužiteljice je prigovorio dopuni nalaza i mišljenja sudskog vještaka te je tražio tražeći od sudskog vještaka da se očituje je li obračun kamata izvršio sukladno stavu koji Građanski odjel VSRH zauzeo na 7 sjednici od 28.studneog 2019. o čemu se vještak očitovao na ročištu od 28.siječnja 2020. navodeći kako je upravo zatezne kamate obračunao sukladno točki II zauzetog pravnog shvaćanja, a kako je to i naveo u svom dopunskom vještvu od 25. rujna 2019.

Dakle, kako iz sačinjenog dopunskog vještva od 25. rujna 2019. proizlazi da bi bila osnovana tražbina tužiteljice u iznosu glavnice od 300,33 kn pa kada se tome doda iznos obračunatih zakonskih zateznih kamata od 29.530,82 kn, proizlazi da je ukupno osnovana tražbina tužiteljice 29.831,14 kn kako to proizlazi iz mišljenja dopunskog vještva od 25. rujna 2019. (list 650 spisa), to je valjalo tužiteljici za taj iznos i utvrditi tražbinu po osnovu neisplaćene plaće u iznosu od 29.831,15 kn kao tražbine prvog višeg isplatnog reda, dok se tužiteljici ne može utvrditi postojanje tražbine u više zatraženim iznosom od 48.215,80 kn na ime neisplaćenih plaća kao tražbine prvog isplatnog reda, te je za to utvrđenje valjalo traženje tužiteljice odbiti kao neosnovano, a radi čega je valjalo odlučiti kao u izreci ove presude.

Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbi članka 154. st.2. i članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne Novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08,3 57/11,148/11 (pročišćeni tekst) - dalje ZPP i 25/13, 89/14, 70/19) i Tbr. 7. 8., 9.,10.,36., 42, 48. i 50 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 62/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 148/09, 142/12 142/12, 103/14, 118/14, 107/15- dalje Tarife).

Tuženik je popisao parnični trošak za sastav podnesaka, žalbe i reviziju, za zastupanje na ročišta gl. rasprave od 143.062,50 kuna uvećano za iznos pripadajućeg PDV-a od 37.015,63 kn tj ukupno od 185.078,13 kn uvećano za 5.000,00 kn sudske pristojbe, dok tužiteljica nije popisala parnični trošak.

Obzirom da je tužiteljica u odnosu na osnovu potraživanja uspjela sa 100% a u odnosu na visinu sa 38% to je ista u ovoj parnici uspjela sa 69% a tuženik sa 31%. Međusobnim prebijanjem uspjeha u ovoj parnici proizlazi da bi tuženik trebao namiriti parnični trošak tužiteljici u visini od 38% priznatog parničnog troška. Međutim, kako tužiteljica nije popisala parnični trošak to je odluka o istome izostala.

U Splitu, 07. prosinca 2020.g.

SUDAC
Snježana Cvitanović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana prijema pismenog otpravka. Žalba se podnosi Županijskom sudu, putem ovog suda, u tri primjerka.

DNA: - tužitelju, - tuženiku, - u spis

Dokument je elektronički potpisan:
SNJEŽANA CVITANOVIĆ
Vrijeme potpisivanja:
07-12-2020
13:56:57

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97-#130D48523631393830363038393334
L=SPLIT
S=CVITANOVIĆ

Broj zapisa: 1789b-691e1

Kontrolni broj: 08be9-7ae11-a12df

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SNJEŽANA CVITANOVIĆ, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.